

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน

โครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมผู้บริหาร
สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง
องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

คำนำ

การรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง อำเภอตำบลข้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อรายงานผลการดำเนินงานโครงการอบรมดังกล่าว เพื่อส่งเสริมผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ให้มีความรู้ ความเข้าใจด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณของข้าราชการที่บัญญัติไว้เป็นข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบ เห็นความสำคัญและเสริมสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงานให้มีความโปร่งใสและเป็นธรรม

ในโอกาสนี้ คณะผู้จัดทำโครงการฝึกอบรมฯ ขอขอบคุณผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้างที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมฯ ทำให้การดำเนินงานบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดเป็นอย่างดี คณะผู้จัดทำหวังอย่างยิ่งว่า การรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการอบรมจะเป็นประโยชน์สำหรับ ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง สามารถนำมาปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติงาน เพื่อก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพและเกิดภาพลักษณ์ที่ดี อันจำทำให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง

พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ชื่อโครงการ	๑
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินงาน	๒
สถานที่ดำเนินการ	๒
ระยะเวลาดำเนินงาน	๒
สถานที่ดำเนินงาน	๒
งบประมาณ	๒
ผู้รับผิดชอบโครงการ	๓
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๓
การติดตามและประเมินผลโครงการ	๓
บทที่ ๒ สรุปรายงานผลการดำเนินโครงการ	
สรุปรายงานผลการดำเนินงาน	๔
สรุปผลแบบประเมินความพึงพอใจ	๓๗
ข้อเสนอแนะ	๔๐
ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินโครงการ	๔๐
แนวทางการแก้ปัญหา/อุปสรรค	๔๐
ประโยชน์และผลที่จะนำมาใช้กับหน่วยงาน	๔๐
ผลการจัดโครงการ ฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๔๐
ภาคผนวก	
เอกสารประกอบโครงการ	

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ชื่อโครงการ โครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

๒. หลักการและเหตุผล

คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) ได้กำหนดมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่คณะอนุกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (อ.ก.ถ.) ด้านมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม ใน ก.ถ.ได้ประมวลขึ้นจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารท้องถิ่นและรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติ ให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และ พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญ ในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้มีการประกาศ

๑. ประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่น ตามราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕

๒. ประมวลจริยธรรมสมาชิกสภาท้องถิ่น ตามราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕

๓. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น ตามราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๕

ประกอบกับคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) ได้มีประกาศ เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางทางจริยธรรมของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ

๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย

๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยดี และไม่เลือกปฏิบัติ

๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างจึงได้กำหนดดำเนินโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างขึ้น เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างขับเคลื่อนและเสริมสร้างมาตรฐานทางจริยธรรม ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทุจริต ผลประโยชน์ทับซ้อน การเรียกรับสินบน นำไปสู่การปฏิบัติงาน และมีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม ตามครรลองคลองธรรมที่ถูกต้องดีงาม

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ผู้เข้าร่วมอบรม มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจหลักธรรมของพระพุทธศาสนาและน้อมนำเอาหลักคุณธรรม จริยธรรม ไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและในการปฏิบัติราชการ

๓.๒ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตแก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง

๓.๓ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรม ได้รับการพัฒนาจิตใจและพัฒนาตนเองให้มีจิตสาธารณะเกิดความสำนึกร่วมในการเสริมสร้างสังคมแห่งคุณธรรมและสมานฉันท์ ประพฤติตน เป็นพลเมืองดีสร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัว ประชาชน และประเทศชาติ

๓.๔ เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างค่านิยมที่ดีในเรื่องการให้ การรับสินบน และจริยธรรม คุณธรรมแก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง

๓.๕ เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง มีความเข้าใจประมวลจริยธรรมมากขึ้น สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ควรแก่ความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของประชาชน ดำรงตนไว้เป็นแบบอย่างที่ดีงาม

๔. เป้าหมาย

ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง จำนวน ๗๐ คน

๕. วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินงาน

๕.๑ ขั้นตอนการดำเนินการ

๕.๑.๒ จัดหาวิทยากรและสถานที่ที่เหมาะสม

๕.๑.๓ ดำเนินการขออนุมัติและจัดซื้อ จัดจ้างจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และบริการที่จำเป็นต้องใช้ตามโครงการ

๕.๑.๔ ดำเนินการจัดฝึกอบรม

๕.๑.๕ ติดตามและประเมินผลโครงการและสรุปรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

๖. ระยะเวลาการดำเนินงาน

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙

๗. สถานที่ดำเนินงาน

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

๘.งบประมาณ

ใช้เงินงบประมาณตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ แผนงาน บริหารงานทั่วไป งบดำเนินการ หมวดค่าใช้สอย ประเภทรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่นๆ ซึ่งตั้งไว้เป็นรายการค่าใช้จ่ายในโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านข้าง ตั้งไว้ ๓๐,๐๐๐.-บาท โดยมีรายละเอียดค่าใช้จ่าย ดังนี้

๑. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๗๐ คน ๆ ละ ๑ มื้อ ๆ ละ ๘๕ บาท เป็นเงิน ๕,๙๕๐.- บาท
๒. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๗๐ คน ๆ ละ ๒ มื้อ ๆ ละ ๓๕ บาท เป็นเงิน ๔,๙๐๐.-บาท
๓. ค่าวัสดุ เครื่องเขียน จำนวน ๗๐ คน ๆ ละ ๑ ชุด ๆ ละ ๗๐ บาท เป็นเงิน ๔,๙๐๐.-บาท
๔. ป้ายโครงการฯ ขนาด ๑.๒๐ เมตร x ๒.๔๐ เมตร จำนวน ๑ ป้าย เป็นเงิน ๕๐๐.- บาท
๕. ค่าสัมมนาคุณวิทยากรบรรยาย จำนวน ๒ ท่าน เป็นเงิน ๓,๖๐๐.-บาท
- ๕.๑ วิทยากรที่บุคคลของรัฐ ชั่วโมงละ ๖๐๐ บาท จำนวน ๒ ชั่วโมง
- ๕.๒ วิทยากรที่ไม่ใช่บุคคลของรัฐ ชั่วโมงละ ๑,๒๐๐ บาท จำนวน ๒ ชั่วโมง
๖. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นเงิน ๑๐,๑๕๐๐ .-บาท

รวม ๖ รายการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐,๐๐๐.- บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

หมายเหตุ ทุกรายการสามารถถัวเฉลี่ยกันได้ตามความเหมาะสม

๙. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๐.๑ ผู้เข้ารับการอบรม มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจหลักธรรมของพระพุทธศาสนา และน้อมนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปแนวทางในการดำเนินชีวิตส่วนตัว และในการปฏิบัติราชการ

๑๐.๒ ผู้เข้ารับการอบรม ได้รับการพัฒนาจิตใจและพัฒนาตนเองให้มีจิตสาธารณะ เกิดความสำนึกร่วมในการเสริมสร้าง สังคมแห่งคุณธรรมและสมานฉันท์ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รู้จักการให้การเสียสละและการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ร่วมกัน

๑๐.๓ ผู้เข้ารับการอบรมมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข โดยการใช้หลักธรรมและหลักคุณธรรมจริยธรรมเป็นแนวปฏิบัติ

๑๐.๔ ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับการพัฒนาจิตใจ และมีการพัฒนาตนเอง เป็นผู้ที่ มี คุณธรรม จริยธรรม มีความสำคัญต่อหน้าที่และรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม รู้จักการเสียสละการ ช่วยเหลือแบ่งปัน เสริมสร้างสังคมแห่งความดี มีคุณธรรมปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสเกิด ประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๑๑. การติดตามและประเมินผลโครงการ

๑๑.๑ สังเกตพฤติกรรม ความสนใจ ความตั้งใจฟังการบรรยาย การซักถามข้อมูล และการเข้าร่วมโครงการตรงเวลาของผู้เข้าร่วมประชุม โดยใช้แบบสังเกต

๑๑.๒ สังเกตพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันภายในองค์กรหลังจากเสร็จสิ้นโครงการโดยมี การติดตามผลเป็นระยะๆ โดยใช้แบบสังเกต

๑๑.๓ ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

๑๑.๔ จัดทำรายงานผลการจัดโครงการฯ ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

สรุปรายงานผลการดำเนินงาน

โครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ

พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๐๐-๐๙.๓๐ น.

ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการฯ พร้อมรับเอกสารประกอบการอบรมและพร้อมวัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน

พิธีเปิดโครงการฯ

พิธีเปิดโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ ในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ประธานกล่าวเปิดโครงการฯ

โดย

นายณรงค์ เกษประทุม

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง

กล่าวรายงาน

โดย

นายฉันทพัฒน์ ปั่นเหนงเพ็ชร

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง

ประวัติวิทยากร

นางสาวสุภัทรา ภูระหงษ์
ท้องถิ่นอำเภอด่านช้าง

ประวัติการรับราชการ

- 1 มิถุนายน 2553 สจจ.อ่างทอง
- 9 มิถุนายน 2557 สจจ.สุพรรณบุรี
- 1 ตุลาคม 2564
ท้องถิ่นอำเภอด่านช้าง

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยบูรพา
- ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่าง เข้าร่วมโครงการฯ รับฟังบรรยายในหัวข้อ การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วิทยากรบรรยาย นางสาวสุภัทรา ภูระหงษ์ ท้องถิ่นอำเภอด่านช้าง

คุณธรรม

สภาพคุณงานความดี หรือสิ่งที่ถูกต้อง
ดีงาม เป็นสิ่งกำกับจิตใจ มีผลถึงพฤติกรรม
และสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการดำเนินชีวิต และ
การทำงาน

ลักษณะคุณธรรม

- ศาสนธรรม
- จริยธรรม จรรยา
- นิติธรรม (กฎหมาย กฎ ระเบียบ ต่างๆ)
- หลักธรรมาภิบาล
- วัฒนธรรม ค่านิยม
- คุณธรรม / คำสอนประจำตระกูล

จริยธรรม

หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กุศลศีลธรรม
หรือ ระบบการกระทำที่ดีละเว้นความชั่ว

ระบบ หมายถึงทั้งสาเหตุที่บุคคลจะกระทำ หรือไม่กระทำ
และผลของการกระทำหรือไม่กระทำนั้น ตลอดจนกระบวนการ
เกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้ด้วย

องค์ประกอบของจริยธรรม

- ๑ เป็นความประพฤติ
- ๒ สะท้อนความนึกคิดและจิตสำนึก
- ๓ เกิดการกระทำดี ไม่มุ่งให้เกิดผลร้าย
- ๔ สร้างผลดีแก่ตนเองและผู้อื่น

สาเหตุที่บุคคลกระทำหรือไม่กระทำความดี

สาเหตุภายใน คือ ลักษณะทางจิตใจต่างๆ เช่น

การไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ส่วนรวม
การมุ่งอนาคตและความสามารถควบคุมตน
การเชื่อว่าทำดีจะนำไปสู่ผลดี
ความพอใจเห็นด้วยกับความดี

ฯลฯ

สาเหตุภายนอก

คนรอบข้าง
กฎ ระเบียบ
สังคม
วัฒนธรรม
สถานการณ์ในขณะที่บุคคลประสบอยู่

เป้าประสงค์ของวาระแห่งชาติ

1. ลดและปิดโอกาสการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเพื่อสร้างความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริตลดความสูญเสียชีวิตและข้อครหาว่าหลอ ในการปฏิบัติราชการ
2. สร้างจิตสำนึกในการประพฤติมิชอบ ให้ยึดมั่นในหลักศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ความสุจริต ซื่อตรง เทียงธรรม เป็นกลาง ไม่เลือกปฏิบัติรวมถึงการปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด เกิดความคุ้มค่า มีคุณภาพมาตรฐาน ถูกต้อง ตอบสนองความต้องการของประชาชน และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
3. เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ ศรัทธา และไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและหน่วยงานราชการ รวมถึงตัวข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในทุกกระดับ

การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรม

จุด
เน้น

• การละเว้นการใช้ประโยชน์จากตำแหน่ง

หน้าที่ (Conflict of Interest)

- มโนสุจริต (Integrity)
- ความพร้อมรับผิด (Accountability)
- ความเปิดเผยและโปร่งใส

(Openness/Transparency)

กรอบจรรยาบรรณ / มาตรฐานทาง คุณธรรมและจริยธรรม

- มาตรฐานเกี่ยวกับความประพฤติของเจ้าหน้าที่
- ความสัมพันธ์กับลูกค้าผู้รับบริการ
- แนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่
- ความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน
- การติดตามดูแลให้ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

กรอบจรรยาบรรณ / มาตรฐานทาง คุณธรรมและจริยธรรม

ครอบคลุม 3 เรื่อง

- กฎระเบียบที่ต้องยึดถือปฏิบัติ (Rules)
- ผลของงานที่มุ่งคุณภาพ (Results)
- ความสัมพันธ์ - เคารพซึ่งกันและกัน, ทำงานเป็นทีม, ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Relationships)

- การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่
- เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น
- สั้น กระชับเข้าใจง่าย
- ต้องเขียนเป็นเชิงพฤติกรรม
- กำหนดเป็นข้อพึงปฏิบัติและอยู่ในวิสัยที่ทำได้
- ไม่ควรซ้ำกับแนวทางปฏิบัติที่ระบุไว้แล้วในวินัยและจรรยาบรรณของข้าราชการ

- เริ่มต้นจากผู้บริหาร
- มีการปรึกษาหารือร่วมกัน
- เห็นชอบยอมรับเป็นกติกา
- สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทราบทั่วกัน
- ดูแลให้ยึดถือปฏิบัติยึดถือ / ติดตามประเมินผล
- มีการดำเนินการเมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือมีการละเมิด

จรรยาบรรณจะบรรลุ เมื่อ...

ยึดถือปฏิบัติเป็นวิถีชีวิต

(commitment as way of life)

เข้าถึงเจตนารมณ์ความมุ่งหมายที่แท้จริง

(internalize)

มีความรู้ความเข้าใจ (understanding)

จรรยาบรรณ

ความหมาย

ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพ
การทำงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและ
ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของ
สมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่
ก็ได้

จรรยาบรรณของข้าราชการ

จรรยาบรรณต่อตนเอง

๑. เป็นผู้มีศีลธรรม และประพฤติตนเหมาะสม
๒. ซื่อสัตย์
๓. มีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเอง

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

๔. สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ
๕. ทำงานเต็มความสามารถ รวดเร็ว ขยัน ถูกต้อง
๖. ตรงต่อเวลา
๗. ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด

จรรยาบรรณของข้าราชการ

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

๘. ร่วมมือ ช่วยเหลือ แนะนำและทำงานเป็นทีม
๙. เอาใจใส่ดูแลลูกน้อง
๑๐. สร้างความสามัคคีในการปฏิบัติงาน
๑๑. สุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์
๑๒. ตะเวนการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

๑๓. ให้ความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ สุภาพอ่อนโยน
๑๔. ประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือแก่บุคคลทั่วไป
๑๕. ตะเวนการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยจากผู้มาติดต่อราชการ

นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมาย

การประกาศเจตนารมณ์ขององค์การที่จะดำเนินการและกำหนดนโยบายตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยผู้บริหารของแต่ละองค์การจะต้องวางนโยบายเกี่ยวกับรัฐ สังคม สิ่งแวดล้อม ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์การและผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติ และมาตรการหรือโครงการ เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายขององค์การ

นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี

กรอบนโยบาย...

กรอบนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี

กรอบคลุมนโยบายทั้ง ๔ ด้าน

ยึดมั่นในหน้าที่และความ
รับผิดชอบ ที่พึงมีต่อ
ประเทศชาติ สังคม และ
สิ่งแวดล้อม

ด้านรัฐ สังคม
และสิ่งแวดล้อม

ด้านผู้รับบริการ
และผู้มีส่วนได้ส่วน
เสีย

มุ่งมั่นให้บริการผู้รับ
บริการอย่างเท่าเทียมกัน
และเป็นธรรม

ส่งเสริมความก้าวหน้าใน
อาชีพแก่บุคลากรตามหลัก
ความรู้ความสามารถอย่าง
เป็นธรรม เสมอภาคและ
ชัดเจน

ด้าน
องค์กร

ด้าน
ผู้ปฏิบัติงาน

ส่งเสริมให้เกิดระบบ
คุณธรรม จริยธรรม ใน
การดำเนินงาน

องค์ประกอบสำคัญในนโยบายการ กำกับดูแลองค์กรที่ดี

๑. นโยบายหลัก ๔ ด้าน

- นโยบายด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม
- นโยบายด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- นโยบายด้านองค์กร
- นโยบายด้านผู้ปฏิบัติงาน

๒. แนวทางปฏิบัติรองรับนโยบายหลักแต่ละด้าน

การรักษาจรรยาบรรณราชการ

DO

การยึดมั่นและยับยั้งทำในสิ่งที่ถูกต้อง

DON'T

- เห็นแก่ตัว
- เกรงกลัวต่ออิทธิพล
- ยึดมั่นผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ของส่วนรวม
- ใช้ดุลยพินิจของตัวเอง ไม่ยึดหลักวิชาการ
- เปิดเผยข้อมูล/ความลับของทางราชการ

การรักษาจรรยาข้าราชการ

DO

ความซื่อสัตย์
สุจริตและความ
รับผิดชอบ

DON'T

- มีผลประโยชน์แอบแฝง/ใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- มุ่งประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ของส่วนรวม
- ละเว้นต่อหน้าที่

การรักษาจรรยาข้าราชการ

DO

การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

DON'T

- ปิดกั้นการรับรู้ข่าวสารของประชาชน
- เบี่ยงเบนข้อมูล/ให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ
- ไม่มีกลไกสำหรับการตรวจสอบ

การรักษาจรรยาข้าราชการ

DO

การปฏิบัติหน้าที่
โดยไม่เลือกปฏิบัติ
อย่างไม่เป็นธรรม

DON'T

- เลือกปฏิบัติ/อคติ/ไม่เป็นกลาง
- มีการเรียกรับผลประโยชน์หรือ
ข้อแลกเปลี่ยน
- ไม่มีจิตบริการ

การรักษาจรรยาข้าราชการ

DO

การมุ่งผลสัมฤทธิ์
ของงาน

DON'T

- เน้นกระบวนการทำงาน
มากกว่าผลลัพธ์
- ทำงานล่าช้า
- ใช้ทรัพยากรขององค์กร
อย่างฟุ่มเฟือย ไม่มี
ประสิทธิภาพ
- ไม่มีระบบการประเมินผล
สัมฤทธิ์ของงาน

ประวัติวิทยากร

ประวัติและวุฒิการศึกษา

- ตำแหน่ง: เจ้าอาวาสวัดชลประทานเทพนิมิต
- นาม/สมณศักดิ์: พระครูปลัดประภัสพันธ์ ปนาโท ดร. การศึกษาทางธรรมและหลักสูตรพิเศษ
- นักรธรรมชั้นเอก
- หลักสูตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คุณวุฒิการศึกษา (สายสามัญ)
- ปริญญาตรี: พุทธศาสตรบัณฑิต (พร.บ.) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ปริญญาโท: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พร.ม.) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ปริญญาเอก: EUROPEAN INTERNATIONAL UNIVERSITY, UTAH, USA
- ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์: (ด้านการเผยแผ่ดีเด่น) รัฐมินนิโซตา (MINNESOTA), USA

คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด้านช่าง เข้าร่วมโครงการฯ ฟังบรรยายเรื่อง การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงาน จากพระวิทย์ากร พระครูปลัดประภัสพันธ์ ปนาโท เจ้าอาวาสวัดชลประทานเทพนิมิต

นมัสการพระรัตนตรัย(ตั้ง นะโม ๓ จบ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

อาราธนาศีลห้า

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสระระณณะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสระระณณะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสระระณณะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

สมาทานศีลห้า

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอตเว้น จากการฆ่าสัตว์ และเบียดเบียนสัตว์

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอตเว้น จากการลักทรัพย์

กาเมสุมิจฉาจारा เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอตเว้น จากการประพฤติดีในกาม

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอตเว้น จากการพูดเท็จ พูดยุยงให้เขาแตกกัน พูดคำหยาบ และพูดเพ้อเจ้อ

สุราเมระยัมมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอตเว้น จากการดื่มสุรา และของมึนเมาต่างๆ

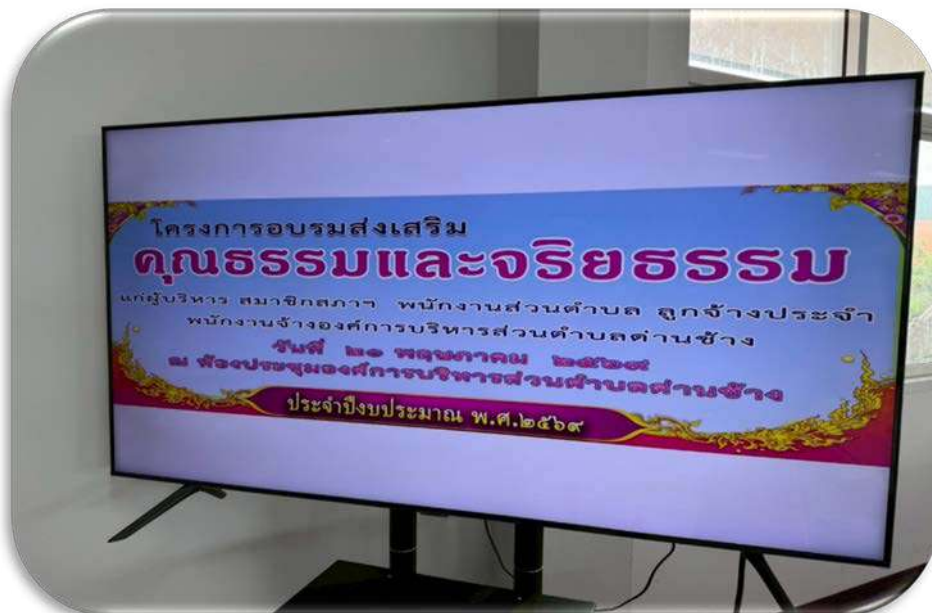
รัก โลก โกรธ หลง" เป็นหลักธรรมที่เรียกว่า อกุศลมูล ๓

อกุศลมูล ๓ คือต้นตอของความชั่วทั้งปวง เมื่อกำเริบจะแสดง ออกมาเป็นทุจริตทาง กาย วาจา ใจ รวมเป็นเหตุให้เกิดกิเลส ซึ่งมี ๓ ประการ ได้แก่

- ๑. โลภะ (ความอยากได้) ความอยากได้ของคนอื่นมาเป็นของตน อยากให้ตนมีเหมือนคนอื่น หรือมีมากกว่าผู้อื่น ความอยากมีหลายรูปแบบ ซึ่งจะก่อให้เกิด รากเหง้า ของความชั่วทั้งปวง เช่น อิจฉา ความอยาก
- ๒. โทสะ (ความคิดประทุษร้าย) การอยากฆ่า อยากทำลายผู้อื่น ความคิดประทุษร้ายเป็นรากเหง้า ให้เกิดกิเลสได้หลายอย่าง เช่น ปฏิฆะ ความหงุดหงิด โกรธ ความโกรธ อุปาทาหะ ความผูกโกรธ พยาบาท ความคิดปองร้าย
- ๓. โมหะ (ความหลงไม่รู้จริง) ความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความมัวเมา ความประมาท เป็นรากเหง้าให้เกิด กิเลส ได้มากมาย เช่น มกขะ ลบลู่คุณท่าน ปลาสะ ตีเสมอ มานะ ถือตัว มหะ มัวเมา ปมาทะ เล่นเล่อ โมหะทำให้ขาดสติ -โลภะ หรือ รากะ หรือความกำหนัด (สิ่งเดียวกัน)

อริยสัจ มีความหมายเฉพาะคำ ซึ่งท่านแสดงไว้หลายนัย พระสารีบุตรชาวศรัลังกาผู้แต่งคัมภีร์สารัตถทีปนี วินัยฎีกา ได้อธิบายไว้ว่า ที่เรียกว่า อริยสัจ ก็เพราะพระอริยะทั้งหลายมีพระพุทธเจ้าเป็นต้น ย่อมแทงตลอดสัจจะนั้น เรียกว่า อริยสัจ เพราะเป็นสัจจะที่พระอริยะพึงแทงตลอด เพราะลบบทท้ายที่มีในบทต่อมา สัจจะของพระตถาคต ผู้เป็นอริยะ ชื่อว่าอริยสัจบ้าง อริยสัจนั้น ย่อมมีแก่พระตถาคตนั้น เพราะพระองค์ทรงบรรลุและทรงประกาศด้วยพระองค์เอง และเพราะมีผู้อื่นบรรลุต่อจากนั้น อีกประการหนึ่ง ชื่อว่าอริยสัจ เพราะเป็นสัจจะที่ทำความประเสริฐให้สำเร็จ โดยความสำเร็จเป็นพระอริยะ เพราะพระตถาคตนั้นตรัสรู้ ลบบทท้ายเหมือนก่อน หรือชื่อว่าอริยสัจ เพราะเป็นสัจจะที่ประเสริฐ(จริงแท้) เพราะพึงเข้าใจใกล้ชิด พึงบรรลุโดยไม่ผิดไปจากความเป็นอย่างนั้น เมื่อพิจารณาตามคำอธิบายนี้ ความหมายอริยสัจ สรุปได้ ๕ ความหมาย คือ

- ๑. อริยสัจ : สัจจะซึ่งพระอริยะแทงตลอด(ตรัสรู้) ๒. อริยสัจ : สัจจะที่พระอริยะพึงแทงตลอด(ตรัสรู้)
- ๓. อริยสัจ : สัจจะของพระตถาคตผู้เป็นอริยะ ๔. อริยสัจ : สัจจะที่ทำให้เป็นอริยะ
- ๕. อริยสัจ : สัจจะอันเป็นอริยะ(ความจริงอันประเสริฐ)

ธรรมคัมภีร์โลกมี ๒ ประการ

๑. หิริ คือ ความละอายต่อบาป

หิริ คือความละอายต่อบาป หมายถึงความละอายใจต่อบาปที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง รู้ว่าบาป คือความทุกข์กาย ทุกข์ใจ ซึ่งเกิดจากการทำความชั่ว ทางกาย ทางวาจา ทางใจ ของตนเอง ไม่กล้าคิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่วใดๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น ไม่กล้าทำความชั่ว เพราะมีความละอายใจต่อบาป ที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง จึงคิดดี พูดดี ทำดีเสมอ เพราะมีคุณธรรม ประจำใจ คือมีหิริ ความละอายต่อบาปคัมภีร์จิตใจ จึงเป็นคนดี มีความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย ไม่มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจ

ส่วนผู้ที่ขาดหิริ หมายถึงผู้ที่ไม่มีความละอายใจต่อบาป คิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่ว ได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่นก็ตาม ไม่เคยคำนึงถึงความทุกข์กาย ทุกข์ใจที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น บางคนต่อหน้าผู้อื่น ไม่กล้าทำความชั่ว เพราะอายและกลัวคนจะตำหนิว่าเป็นคนชั่ว แต่พอลับหลังผู้อื่น ก็สามารถทำชั่วได้ทุกอย่าง เพราะขาดคุณธรรมประจำใจ คือขาดหิริ ไม่มีความละอายใจต่อบาป จึงมีแต่ความทุกข์กาย ทุกข์ใจตลอดเวลา

๒. โอตตปปะ คือ ความเกรงกลัวต่อบาป

โอตตปปะ คือ ความเกรงกลัวต่อบาป หมายถึงความเกรงกลัวโทษ กลัวความทุกข์ ที่จะเกิดขึ้นจากการทำความชั่วทางกาย ทางวาจา ทางใจ เช่น ถ้าทำผิดกฎหมายก็จะได้รับโทษปรับหรือจำคุกหรือประหารชีวิต ตามความผิดที่กฎหมายกำหนดโทษไว้ ถ้าทำผิดครรลองคลองธรรม ก็จะถูกตำหนิติเตียนว่าเป็นคนขาดคุณธรรมจริยธรรม ขาดศีลขาดธรรมประจำใจ ถ้าทำผิดจารีตประเพณีก็จะทำให้เสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ถูกประณาม หยามเหยียด เป็นต้น

นี่คือโทษที่จะได้รับ เพราะขาดคุณธรรมในข้อนี้คือขาดโอตตปปะไม่มีความเกรงกลัวต่อบาปต่อทุกข์ที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในชาตินี้และชาติต่อไป

สำหรับผู้ที่มีคุณธรรม มีโอตตปปะ คือความเกรงกลัวต่อบาป หมายถึง ผู้ที่เชื่อในพระธรรมคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า และเข้าใจในกฎแห่งกรรม เชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ไม่ว่าจะทำความดีทางกาย วาจาใจก็ดี หรือจะทำความชั่วด้วยกาย วาจาใจก็ตาม รู้ว่ากรรมดีหรือกรรมชั่วส่งผลให้ผู้ที่ประกอบกรรมนั้น ได้รับในชาตินี้และชาติต่อไป ผู้ที่มีคุณธรรม โอตตปปะจะไม่กล้าทำความชั่ว เพราะกลัวบาปกลัวโทษกลัวทุกข์ที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง จึงพยายามทำความดีเสมอ เรียกว่ามีสติ มีปัญญารักษาดนให้พ้นภัย

ส่วนผู้ที่ขาดคุณธรรม หิริ โอตตปปะ จะไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมไม่เชื่อว่าทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว จึงไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาปสามารถทำความชั่วได้ทุกอย่าง เนื่องจากไม่มีหิริ โอตตปปะ ตลอดชีวิตจึงมีแต่ความทุกข์ เพราะไม่มีคุณธรรมทั้ง ๒ ประการนี้ คัมภีร์จิตใจ ตัวอย่างเช่น พระภิกษุ สามเณรที่ขาดหิริ โอตตปปะ สามารถทำผิดพระธรรมพระวินัย ผิดครรลองคลองธรรม ผิดจารีตประเพณี ผิดกฎหมายเพราะเป็นทาสของกิเลส คือความหลง ความโลภ ความโกรธ จะไม่มีความละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เช่น มีความหลงพอใจรักใคร่ในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ธรรมารมณ์ หลงในลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ก็จะไขว่คว้าหาสิ่งที่ต้องการ โดยไม่คำนึงว่าจะผิดศีลผิดธรรมหรือผิดกฎหมาย เมื่อได้สิ่งที่ต้องการมาแล้วก็ไม่มีความพอเพียง กลับมีความโลภ ต้องการจะได้ทุกอย่างให้มากยิ่งขึ้นไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อไม่ได้ตามความต้องการก็เกิดความโกรธ ความอาฆาต พยาบาท

เกิดความอิจฉาริษยากันขึ้น ดังที่มีอยู่ในหมู่พระภิกษุ สามเณรทั่วไปในปัจจุบัน พระภิกษุ สามเณรดังก่่าว่ามานี้จะมีแต่ความทุกข์ท้าวความสุขไม่ได้เลยในการบวช เพราะขาดคุณธรรมในข้อนี้ คือขาดหิริ โอตตปปะ คุมครองจิตใจ

ส่วนพระภิกษุ สามเณรใดที่มีคุณธรรม คือหิริ โอตตปปะประจำใจ ถึงแม้จะมีกิเลสทั้งสามอย่าง อันมีความหลง ความโลภ ความโกรธ อยู่ในจิตใจเหมือนกัน แต่มีคุณธรรมประจำใจ มีหิริ โอตตปปะ ความละอายต่อบาป ความเกรงกลัวต่อบาป คุมครองจิตใจอยู่ จึงสามารถยับยั้งกิเลสไว้ได้ ไม่พากาย วาจา ใจ ไปทำ ความชั่วต่างๆ เช่น ผิดครรลองคลองธรรม ผิดจารีตประเพณี ผิดกฎหมาย จะมีความสำรวมกาย วาจา ใจ ให้เรียบร้อยเป็นที่น่าเคารพ นับถือของพุทธศาสนิกชนทั่วไป และเป็นตัวอย่างที่ดีของพระภิกษุ สามเณร ท่านเหล่านั้นจะอยู่อย่างมีความสุข เพราะมีหิริ โอตตปปะ ธรรมที่คุมครองโลกอยู่ในใจ จะตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ตนเอง และพระพุทธศาสนาสืบไป

กรณีข้าราชการ นักการเมือง พนักงาน ประชาชนทั่วไป ถ้าขาดหิริ โอตตปปะ ก็สามารถคิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่ว ทูจริตคดโกง แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง มากกว่าประโยชน์ส่วนรวมลุ่มหลงมัวเมาในลาภยศ สรรเสริญ สุข โดยไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป ทำผิดคิดชั่วได้ตลอดเวลา ในที่สุดก็ต้องได้รับโทษทัณฑ์ตามกรรมชั่วที่ได้กระทำไว้นั้น ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ถูกให้ออก ไล่ออกจากราชการ และยั้งต้องถูกดำเนินคดี ติดคุกติดตะราง ตามกฎหมายบ้านเมือง ได้รับความทุกข์ความเดือดร้อนทั้งตนเองและครอบครัว เพราะขาดหิริ โอตตปปะ เป็นธรรมที่คุมครองใจตั้งข้าราชการหรือนักการเมืองบางคนที่ได้รับโทษ และปรากฏอยู่ในสังคมไทยในปัจจุบัน

การภาวนา พุทโธ คือ เครื่องกำกับจิตให้อยู่กับลมหายใจเข้า-ออก

เมื่อจิตไม่สงบพุ่งซ่าน ให้ภาวนา พุทโธๆๆๆ ต่อเนื่องเหมือนสวดมนตร์ไปเรื่อยๆ

เมื่อจิตสงบจะทิ้งคำภาวนามาตุลลมหายใจเข้า-ออกเอง

เมื่อจิตสงบปานกลาง เมื่อลมหายใจเข้า ให้ภาวนา พุท ลมหายใจออก ให้ภาวนา โธ

เมื่อจิตสงบมีกำลังสมาธิ จะมีสติตุลลมหายใจเข้า-ออก รู้ลมสั้น ลมยาว รู้ลมละเอียด ลมหายบไม่ภาวนา พุทโธก็ได้

อริยสัจ ๔ มีอยู่ ๔ ประการ คือ

ทุกข์ คือ สภาพที่ทนได้ยาก ภาวะที่ทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ สภาพที่บีบคั้น ได้แก่ ชาต (การเกิด) ชรา (การแก่) การแก่) มรณะ (การตาย การสลายไป การสูญสิ้น) การประสบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รัก การพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก การปรารถนาสิ่งใดแล้วไม่สมหวังในสิ่งนั้น กล่าวโดยย่อ ทุกข์ก็คืออุปาทานชั้น ๕

สมุทัย คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ได้แก่ ตัณหา ๓ คือ กามตัณหา-ความทะยานอยากในกาม ความอยากได้ทางกามารมณ์, ภวตัณหา-ความทะยานอยากในภพ ความอยากเป็นโน่นเป็นนี่ ความอยากที่ประกอบด้วยภวทฤษฎี หรือสัสสตทฤษฎี และ วิภวตัณหา-ความทะยานอยากในความปราศจากภพ ความอยากไม่เป็นโน่นเป็นนี่ ความอยากที่ประกอบด้วยวิภวทฤษฎีหรืออูจเฉททฤษฎี

นิโรธ คือ ความดับทุกข์ ได้แก่ ดับสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ กล่าวคือ ดับตัณหาทั้ง ๓ ได้อย่างสิ้นเชิง

มรรค คือ แนวปฏิบัติที่นำไปสู่หรือนำไปถึงความดับทุกข์

มรรคมืองค์ประกอบอยู่ ๘ ประการ คือ

สัมมาทิฐิ ความเห็นชอบ

สัมมาสังกัปปะ ความดำริชอบ

สัมมาวาจา เจรจาชอบ

สัมมากัมมันตะ กระทำชอบ

สัมมาอาชีวะ เลี้ยงชีพชอบ

สัมมาวายามะ พยายามชอบ

สัมมาสติ ระลึกรชอบ

สัมมาสมาธิ ตั้งใจชอบ ซึ่งรวมเรียกอีกชื่อหนึ่งได้ว่า "มัชฌิมาปฏิปทา" หรือทางสายกลาง

มรรคมืองค์ ๘ นี้สรุปลงในไตรสิกขา ได้ดังนี้

อริสติกสิกขา ได้แก่ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ และสัมมาอาชีวะ

อริจิตสิกขา ได้แก่ สัมมาวายามะ สัมมาสติ และสัมมาสมาธิ และ

อริปัญญาสิกขา ได้แก่ สัมมาทิฐิ และสัมมาสังกัปปะ

กิจในอริยสัจ ๔

กิจในอริยสัจ คือสิ่งที่ต้องทำต่ออริยสัจ ๔ แต่ละข้อ ได้แก่

ปริญญา - ทุกข์ ควรรู้ คือการทำความเข้าใจปัญหาหรือสภาวะที่เป็นทุกข์อย่างตรงไปตรงมาตามความเป็นจริง เป็นการเผชิญหน้ากับปัญหา

ปหานะ - สมุทัย ควรละ คือการกำจัดสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ เป็นการแก้ปัญหาที่เหตุต้นตอ

สังคิกิริยา - นิโรธ ควรทำให้แจ้ง คือการเข้าถึงภาวะดับทุกข์ หมายถึงภาวะที่ไร้ปัญหาซึ่งเป็นจุดมุ่งหมาย

ภาวนา - มรรค ควรเจริญ คือการฝึกอบรมปฏิบัติตามทางเพื่อให้ถึงความดับแห่งทุกข์ หมายถึงวิธีการหรือทางที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมาย

กรรมฐาน ๕ หรือที่เรียกว่า ตจปัญจกรรมฐาน (กรรมฐานมีหนึ่งเป็นที่ครบห้า) คือ กรรมฐานเบื้องต้น (มูลกรรมฐาน) ที่พระอุปัชฌาย์สอนให้พระนวกะ (นาคก่อนบวช) พิจารณาอวิยวะ ๕ อย่าง เพื่อให้เห็นความจริงว่าร่างกายนี้ไม่สวยงามและเป็นสิ่งปฏิญูล ได้แก่:

เกสา (ผม)

โลมา (ขน)

นขา (เล็บ)

ทันตา (ฟัน)

ตโจ (หนัง)

วัตถุประสงค์และการปฏิบัติ

ใช้เป็นสมถกรรมฐาน: ในเบื้องต้นใช้ท่องบริกรรมทั้ง ๕ คำ เพื่อเป็นอุบายให้จิตสงบระงับจากกิเลสและความฟุ้งซ่าน

ใช้เป็นวิปัสสนากรรมฐาน: เมื่อจิตตั้งมั่นแล้ว ให้นำอวัยวะทั้ง ๕ มาพิจารณาแยกแยะให้เห็นความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และไม่ใช้ตัวตน (ไตรลักษณ์) เพื่อให้เกิดปัญญาญาณ

วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน ตามแนวของพระพุทธศาสนาเถรวาท

ความหมาย

วิปัสสนากัมมัฏฐาน เป็นภาษาบาลี จำแนกออกเป็น ๔ คำ คือ วิ+ปัสสนา+กम्म+ฐาน วิ อุปสัค แปลว่าวิเศษ แจ่มต่าง ทิส ธาตุ แปลว่า เห็น แผลง ทิส เป็น ปสฺส ประกอบด้วย ปัจจัยและวิภัติ เป็น ปสฺสนา แปลว่า การเห็น เมื่อนำทั้ง ๒ คำมารวมกันจึงเป็น วิปัสสนา ซึ่งแปลว่าการเห็นโดยวิเศษ การเห็นแจ่ม การเห็นด้วยอาการต่างๆ หรืออาการหลายอย่าง และยังเป็นปัญญาที่เข้าไปเห็นแจ้งรูปนาม พระไตรลักษณ์ อริยสัจ และมรรค ผล นิพพาน วิปัสสนา คือปัญญา กิริยาที่รู้ชัดความวิจย ความเลือกสรร ความวิจยธรรม ความกำหนด หมาย ความเข้าไปกำหนด ความเข้าไปกำหนดเฉพาะ ภาวะที่รู้ ภาวะที่ฉลาด ภาวะที่รู้ ละเอียด ความรู้แจ่มแจ้ง ความคันคิด ความใคร่ครวญ ปัญญาเหมือนแผ่นดิน ปัญญา เครื่องทำลายกิเลส ปัญญาเครื่องนำทาง ความเห็นแจ้ง ความรู้ชัด ปัญญาเหมือนปฏิภาณ ปัญญาในทฤษฎี ปัญญาพละ ปัญญาเหมือนศาสตรา ปัญญาเหมือนปราสาท แสงสว่างคือปัญญา ปัญญาเหมือนประทีป ปัญญาเหมือนดวงแก้ว ความไม่หลง ความวิจยธรรม และสัมมาทิฏฐิต

วิปัสสนา หมายถึง การกระทำอันเป็นที่ตั้งแห่งการเห็นแจ้งในชั้น ๕ หรือรูปและนาม ที่มาปรากฏทางทวารทั้ง ๖ โดยความเป็นพระไตรลักษณ์ คือ อนิจจัง ความไม่เที่ยง ทุกขัง ความทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ อนัตตา ความไม่เป็นที่ไปตามอำนาจบังคับบัญชาของใคร องค์ธรรม ได้แก่ ปัญญาเจตสิก ปัญญาที่รู้เห็นอย่างนี้จึงจะเรียกว่า “วิปัสสนา”

วิปัสสนากัมมัฏฐาน แปลว่า อารมณ์อันเป็นที่ตั้งแห่งการงานทางใจที่จะให้เห็นแจ้ง ซึ่งมีความหมายว่า ให้เห็นแจ้งรูปนาม ให้เห็นแจ้งไตรลักษณ์ ให้เห็นแจ้งอริยสัจ ให้เห็นแจ้ง มรรค ผล นิพพาน

วิปัสสนา มี ๓ ประการดังนี้

สังขารปริคคัณห์ คือ วิปัสสนาญาณที่มีการกำหนดรู้ในสังขารธรรม รูปและนาม

ผลสมาบัติวิปัสสนา คือ วิปัสสนาญาณที่เป็นเหตุให้เข้าผลสมาบัติได้

นิโรธสมาบัติวิปัสสนา คือ วิปัสสนาญาณที่เป็นเหตุให้เข้านิโรธสมาบัติได้

วิปัสสนา ยังมีอีก ๓ แบบ คือ

๑. จุฬวิปัสสนา แปลว่าวิปัสสนาน้อยๆ ได้แก่ผู้ลงมือปฏิบัติโดยกำหนดรูปนาม จนเห็นรูปนาม เห็นเหตุปัจจัยของรูปนาม เห็นรูปนาม เป็นของ ไม่เที่ยง มีแต่สิ้นไปหมดไปฝ่ายเดียว เป็นทุกข์ ทนอยู่ไม่ได้ เป็นของน่ากลัว เป็นอนัตตา คือ บังคับบัญชาไม่ได้ และไม่มีสาระแก่นสารอะไรเลย

๒. มัชฌิมวิปัสสนา แปลว่า วิปัสสนาอย่างกลาง ได้แก่ผู้ปฏิบัติตั้งใจอย่างจริงจังโดยเดินจงกรมบ้างนั่งกำหนดบ้าง กำหนดเวทนาบ้าง กำหนดจิตบ้าง กำหนดธรรมบ้าง ตาม นัยแห่งพระไตรปิฎก อันมีปรากฏอยู่ในมหาสติปัฏฐานสูตร และเห็นความเกิดดับของรูปนาม คือ ญาณที่ ๔ เป็นต้นไปจนกระทั่งถึงสังขารุเพกขาญาณ คือ ญาณที่ ๑๑

๓. มหาวิปัสสนา แปลว่า วิปัสสนาใหญ่ คือวิปัสสนาที่มีกำลังแก่กล้า สามารถเห็น อริยสัจ ๔ ซึ่งเรียกว่า สัจจानุโลมิกญาณ และสามารถทำลายปฏิกูลโคตรคือโคตรของปุถุชนอัน หนาแน่นไปด้วยกิเลสต้นเหตุให้เบาบางลงไป รูปนามดับหมด ซึ่งเรียกว่า โคตรภูญาณ ต่อ จากนั้น มรรคญาณก็เกิดขึ้นประหานกิเลสคือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สीलัพพตปราคาสให้เด็ด ขาดออกไป แล้วปัจจุเวกขณะญาณก็เกิดขึ้นมาพิจารณากิเลสที่ละทีละที มรรค ผล นิพพาน

ประเภทของวิปัสสนากัมมัฏฐาน

ผู้บรรลุมรรค ผล นิพพาน นั้นมีอยู่ ๒ ประเภท คือ สุขวิปัสสกะ (วิปัสสนายานิกะ) และ ฆานลาภิกุคค (สมถยานิกะ)

สุขวิปัสสกะบุคคล (วิปัสสนายานิกะ) เป็นผู้วิปัสสนาญาณอันแห่งแล้งจาก โลภียมาน คือ พระอริยบุคคล จำพวกนี้ไม่ได้เจริญสมถภาวนาจนเกิดฌานจิตมาแต่ก่อนเลย แต่เริ่มเจริญวิปัสสนากัมมัฏฐานอย่างเดียวจนเป็นพระอริยบุคคล ที่เรียกว่า ปัญญาวิมุตติ

ฆานลาภิกุคค (สมถยานิกะ) คือผู้ที่ได้เจริญสมถกัมมัฏฐานจนเกิดฌานจิตมี ปฐมฌานเป็นต้นมาก่อนแล้ว เป็นฆานลาภิกุคคมาแล้ว จึงได้ใช้ฌานเป็นบาทเพื่อมาเจริญตามแนวสติปัฏฐาน ๔ หรือ วิปัสสนากัมมัฏฐาน ต่อจนได้สำเร็จเป็นพระอริยบุคคลที่เรียกว่า เจโตวิมุตติ

ประโยชน์ของการปฏิบัติวิปัสสนามี ๑๐ อย่าง คือ

สามารถกำจัดกิเลสต่างๆ อันเป็นต้นเหตุของความทุกข์ ความเดือดร้อนต่างๆ ลงได้

มีความทุกข์น้อยลง และมีความสุขมากขึ้น

คลายความยึดมั่น ในสิ่งทั้งปวงลงได้ ไม่ถูกรบกวนเดือดร้อน ไปตามกระแสของโลก

มีจิตใจมั่นคงรู้เท่าทันความเป็นจริงของสิ่งทั้งหลาย ไม่ฟูขึ้นหรือยุบลง ด้วยอำนาจโลกธรรม

มีความเห็นแก่ตัวน้อยลง แต่บำเพ็ญประโยชน์เพื่อผู้อื่นมากขึ้น

จิตใจมีคุณธรรมหรือมีคุณภาพสูงขึ้นตามขั้นของการปฏิบัติ

สามารถเข้าในโรธสมาบัติ อันเป็นความสุขขั้นสูงในปัจจุบันภพได้

สามารถบรรลุความเป็นอริยบุคคล อันเป็นบุญเขตของโลก

ย่อมได้เต็มรสแห่งอริยผล อันเกิดจากการพ้นจากอำนาจของกิเลสได้

การปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔ หรือวิปัสสนากัมมัฏฐาน จะเป็นเหตุให้ได้บรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง คือบรรลุอรหัตผลในปัจจุบัน แต่ถ้ายังมีเชื้อเหลือ ก็จะได้บรรลุความ เป็นพระอนาคามี (ผู้ไม่กลับมาเกิดในโลกนี้อีก) ภายใน ๗ ปี หรือลดลงมาโดยลำดับถึงภายใน ๗ วัน

(๑) อนิจจัง คือ "ความไม่เที่ยง" คือ สรรพสิ่งทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ สมบัติ เพชร หิน ดิน ทราย และรูปกายของเรา ล้วนแต่ไม่เที่ยงแท้แน่นอน เมื่อมีเกิดขึ้นแล้วก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา เพียงแต่จะช้าหรือเร็วเท่านั้น ไม่อาจจะให้ตั้งมั่นทรงอยู่ในสภาพเดิมได้ เช่น คนและสัตว์ เมื่อมีการ เกิดขึ้นแล้ว ก็มีการเจริญเติบโตเป็นหนุ่มสาว และเฒ่าแก่จนตายไปในที่สุด ไม่มีเว้นไปได้ทุกคน แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์เจ้าทั้งหลาย พรหมและเทวดา ฯลฯ

สรรพสิ่งทั้งหลายอันเนื่องมาจากการปรุงแต่ง ที่เรียกว่า อุปทานชั้น ๕ เช่น รูปกาย ล้วนแต่เป็นแร่ธาตุต่าง ๆ มาประชุมรวมกันเป็นหน่วยเล็ก ๆ ของชีวิตขึ้นก่อน ซึ่งเล็กจนตาเปล่ามองไม่เห็น เรียกกันว่า "เซลล์" แล้วบรรดาเซลล์เหล่านั้นก็มาประชุมรวมกันเป็นรูปร่างของคนและสัตว์ขึ้น ซึ่งหน่วยชีวิตเล็ก ๆ เหล่านี้มีการเจริญเติบโตและแตกสลายไป และเกิดของใหม่ขึ้นแทนที่อยู่ตลอดเวลา ล้วนแล้วแต่เป็นอนิจจัง ไม่เที่ยงแท้แน่นอน

(๒) ทุกขัง ได้แก่ "สภาพที่ทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้" ทุกขัง ในที่นี้มีได้หมายความว่า เป็นความทุกข์กาย ทุกข์ใจเท่านั้น แต่การทุกข์กายทุกข์ใจก็เป็นลักษณะส่วนหนึ่งของทุกขังในที่นี้ สรรพสิ่ง ทั้งหลายอันเป็นสังขารธรรม เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ก็ไม่อาจที่จะทนตั้งมั่นอยู่ในสภาพนั้น ๆ ได้ตลอดไป ไม่อาจจะทรงตัว และต้องเปลี่ยนแปลงไป เพียงแต่จะช้าหรือเร็วเท่านั้น เมื่อได้เกิดมาเป็นเด็กจะให้ทรงสภาพเป็นเด็ก ๆ เช่นนั้นตลอดไปหาได้ไม่ จะต้องเปลี่ยนแปลงไปเป็นหนุ่มและสาว แล้วก็เฒ่าแก่ จนในที่สุดก็ต้องตายไป แม้แต่ชั้นที่เป็นนามธรรมอันได้แก่ เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญูณ ก็ไม่มีสภาพทรงตัวเช่นเดียวกัน เช่น ชั้นที่เรียกว่า เวทนา อันได้แก่ความทุกข์กาย ทุกข์ใจ และความไม่สุข ไม่ทุกข์ ซึ่งเมื่อมีเกิดเป็นอารมณ์ ดังกล่าวอย่างใดขึ้นแล้ว จะให้คงทรงอารมณ์เช่นนั้นให้ตลอดไปย่อมไม่ได้ นานไปอารมณ์เช่นนั้นหรือเวทนาเช่นนั้นก็ค่อย ๆ จางไป แล้วเกิดอารมณ์ใหม่ชนิดอื่นขึ้นมาแทน

(๓) อนัตตา ได้แก่ "ความไม่ใช่ตัว ไม่ใช่ตน ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่สิ่งของ" โดยสรรพสิ่งทั้งหลายอันเนื่องมาจากการปรุงแต่ง ไม่ว่าจะเป็น "รูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ" ล้วนแต่เกิดขึ้นเพราะเหตุปัจจัย เช่น รูปชั้นย่อยมประกอบขึ้นด้วยแร่ธาตุต่าง ๆ มาประชุมรวมกันเป็นกลุ่มก้อน เป็นหน่วยชีวิตเล็ก ๆ ขึ้นก่อน เรียกในทางวิทยาศาสตร์ว่า "เซลล์" แล้วเซลล์เหล่านั้นก็ประชุมรวมกันเป็นรูปใหญ่ขึ้น จนเป็นร่างกายของคนและสัตว์ทั้งหลาย ซึ่งพระท่านรวมเรียกหยาบ ๆ ว่าเป็นธาตุ ๔ มาประชุมรวมกัน โดยส่วนที่เป็นของแข็งมีความหนักแน่น เช่น เนื้อ กระดูก ฯลฯ เรียกว่า ธาตุดิน ส่วนที่เป็นของเหลว เช่น น้ำเลือด น้ำเหลือง น้ำลาย น้ำดี น้ำปัสสาวะ น้ำไขข้อ น้ำมูก น้ำลาย ฯลฯ รวมเรียกว่า ธาตุน้ำ ส่วนสิ่งที่ให้พลังงานและอุณหภูมิในร่างกาย เช่น ความร้อน ความเย็น เรียกว่า ธาตุไฟ ส่วนธรรมชาติที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ความตึงมั่น ความเคร่ง ความตึง และบรรดาสิ่งเคลื่อนไหวไปมาในร่างกาย เรียกว่า ธาตุลม (โดยธาตุ ๔ ดังกล่าวนี้มิได้มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า "ธาตุ" อันหมายถึง แร่ธาตุในทางวิทยาศาสตร์) ธาตุ ๔ หยาบ ๆ เหล่านี้ได้มาประชุมรวมกันเป็นร่างกายของคน สัตว์ และสรรพสิ่งทั้งหลายขึ้นเพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อนานไปก็ย่อมเปลี่ยนแปลงแล้วแตกสลายกลับคืนไปสู่สภาพเดิม โดยส่วนที่เป็นดินก็กลับไปสู่ดิน ส่วนที่เป็นน้ำก็กลับไปสู่น้ำ ส่วนที่เป็นไฟก็กลับไปสู่ไฟ ส่วนที่เป็นลมก็กลับไปสู่ความเป็นลม ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตนของคน และสัตว์ที่ไหนแต่อย่างใด จึงไม่อาจจะยึดมั่นถือมั่นรูปร่างนี้ว่า เป็นตัวเราของเราให้เป็นที่พึ่งอันถาวรได้

บทกราบพระพุทธรูป(นำ) อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ะคะวะ(รับ) พุทธัง ะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ ๑ ครั้ง)

บทกราบพระธรรม(นำ) สวากขาโต ะคะวะตะ อัมโม(รับ) อัมมัง นะมัสสามิ (กราบ ๑ ครั้ง)

บทกราบพระสงฆ์(นำ) สุปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ(รับ) สังฆัง นะมามิ (กราบ ๑ ครั้ง)

รูปภาพประกอบโครงการ

รูปภาพ...

รูปภาพประกอบโครงการ

รูปภาพ...

รูปภาพประกอบโครงการ

สรุปผลแบบประเมินความพึงพอใจและความรู้ความเข้าใจการฝึกอบรม
โครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ
พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลช้าง อำเภอตำบลช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑. กลุ่มประชากร

ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล
ตำบลช้าง โดยมีผู้ตอบแบบประเมินผลโครงการทั้งหมด ๗๐ ชุด

๒. ระยะเวลาดำเนินการ

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

แบบประเมินความพึงพอใจและความรู้ความเข้าใจการฝึกอบรมโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและ
จริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล
ตำบลช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจและความรู้ความเข้าใจการฝึกอบรมโครงการอบรมฯ คือ การใช้
ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

๕. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบประเมินความพึงพอใจและความรู้ความเข้าใจการฝึกอบรมโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและ
จริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล
ตำบลช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ มีผลการประเมินดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

๑. เพศ

เพศชาย	จำนวน ๒๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๓
เพศหญิง	จำนวน ๔๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕๗

๒. สถานะ

ผู้บริหาร	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๙
สมาชิกสภาท้องถิ่น	จำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๙
พนักงานส่วนตำบล	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙
ลูกจ้างประจำ	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓
พนักงานจ้าง	จำนวน ๓๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗๐

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินความพึงพอใจและความรู้ความเข้าใจการฝึกอบรม

เกณฑ์การตอบมี ๕ ระดับ ดังนี้

๕	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
๔	หมายถึง	พึงพอใจมาก
๓	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
๒	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
๑	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจและแปลผลข้อมูล ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๕๐ ขึ้นไป หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๙ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผลประเมินความพึงพอใจและความรู้ความเข้าใจการฝึกอบรม
 โครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ
 พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙
 องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ/ความเข้าใจ							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	เกณฑ์การประเมิน
๑. ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ								
๑.๑ การประชาสัมพันธ์โครงการฯ	๔๐ (๕๗.๑๔)	๒๖ (๓๗.๑๔)	๔ (๕.๗๒)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๑	๙๐.๒๙	มากที่สุด
๑.๒ ความเหมาะสมของสถานที่	๔๑ (๕๘.๕๗)	๒๘ (๔๐.๐๐)	๑ (๑.๔๓)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๗	๙๑.๔๓	มากที่สุด
๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลา	๔๒ (๖๐.๐๐)	๒๗ (๓๘.๕๗)	๐ (๐.๐๐)	๑ (๑.๔๓)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๗	๙๑.๔๓	มากที่สุด
๑.๔ ความรู้ความสามารถของคณะวิทยากร	๔๔ (๖๒.๘๖)	๒๕ (๓๕.๗๑)	๑ (๑.๔๓)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๖๑	๙๒.๒๙	มากที่สุด
๒. ด้านการอำนวยความสะดวก								
๒.๑ เอกสารประกอบการฝึกอบรม	๓๙ (๕๕.๗๑)	๒๙ (๔๑.๔๓)	๒ (๒.๘๖)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๓	๙๐.๕๗	มากที่สุด
๒.๒ วัสดุ/อุปกรณ์ในการฝึกอบรม	๓๕ (๕๐.๐๐)	๓๐ (๔๒.๘๖)	๕ (๕.๗๑)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๓	๘๘.๕๗	มาก
๒.๓ การเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่อบต.	๔๔ (๖๒.๘๖)	๒๕ (๓๕.๗๑)	๑ (๑.๔๓)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๖๑	๙๒.๒๙	มากที่สุด
๓. ด้านความรู้ความเข้าใจ/ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ								
๓.๑ ท่านได้รับความรู้และมีความเข้าใจในกิจกรรมที่ฝึกอบรม	๓๙ (๕๕.๗๑)	๓๑ (๔๔.๒๙)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๖	๙๑.๑๔	มากที่สุด
๓.๒ ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้ไปใช้ได้เป็นอย่างดีและถูกต้อง	๔๐ (๕๗.๑๔)	๒๘ (๔๐.๐๐)	๒ (๒.๘๖)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๔	๙๐.๘๖	มากที่สุด
๓.๓ ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจที่ได้รับให้แก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมหรือแก่ผู้อื่นได้	๓๙ (๕๕.๗๑)	๒๘ (๔๐.๐๐)	๓ (๔.๒๙)	๐ (๐.๐๐)	๐ (๐.๐๐)	๔.๕๑	๙๐.๒๙	มากที่สุด

ผลจากวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง

-ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ

ความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ข้อ ๑.๔ ความรู้ความสามารถของคณะวิทยากร คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๒๙ ค่าเฉลี่ย ๔.๖๑ เกณฑ์การประเมิน มากที่สุด ความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ ๑.๑ การประชาสัมพันธ์โครงการฯ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๒๙ ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ เกณฑ์การประเมิน มากที่สุด

-ด้านการอำนวยความสะดวก ความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ข้อ ๒.๓ การเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่อบต. คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๒๙ ค่าเฉลี่ย ๔.๖๑ เกณฑ์การประเมิน มากที่สุด ความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ ๒.๒ วัสดุ/อุปกรณ์ในการฝึกอบรม ร้อยละ ๘๘.๕๗ ค่าเฉลี่ย ๔.๔๓ เกณฑ์การประเมิน มาก

-ด้านความรู้ความเข้าใจ/ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ข้อ ๓.๑ ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้ไปใช้ได้อย่างเข้าใจและถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๑๔ ค่าเฉลี่ย ๔.๕๖ เกณฑ์การประเมิน มากที่สุด ความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ ๓.๓ ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจที่ได้รับให้แก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมหรือแก่ผู้อื่นได้ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๒๙ ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ เกณฑ์การประเมิน มากที่สุด

๖. ข้อเสนอแนะ

-โครงการนี้เป็นโครงการที่ดีควรมีการสนับสนุนต่อเนื่องเพราะช่วยส่งเสริมงานด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. ข้าราชการ พนักงานจ้าง

- เป็นโครงการที่ทำให้เข้าใจหลักธรรมคำสอนของศาสนา สร้างจิตสำนึกที่ดี
- จิตใจสงบและใจเย็นมากขึ้น
- อาหารกลางวันไม่อร่อย ข้าวไม่สุก
- เข้าใจประมวลจริยธรรม สามารถนำมาปรับใช้ปฏิบัติงาน

๗. ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินโครงการ

บุคลากรผู้รับผิดชอบงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานองค์กรคุณธรรม และมีภาระงานอื่นที่รับผิดชอบค่อนข้างมาก

๘.แนวทางการแก้ปัญหา/อุปสรรค

บุคลากรควรศึกษาการดำเนินงานองค์กรและศึกษาคุณธรรมจริยธรรมให้เข้าใจ และนำมาปรับใช้ตามแนวปฏิบัติเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

๙. ประโยชน์และผลที่จะนำมาใช้กับหน่วยงาน

ช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่โปร่งใส ยกระดับการปฏิบัติงาน และลดปัญหาการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

๑๐. ผลการจัดโครงการ ฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ได้จัดโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยโครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จตามผลที่คาดว่าจะได้รับอย่างดีมาก

ภาคผนวก

เอกสารประกอบโครงการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการอบรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
 ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบลลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง
 องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙
 วันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙
 ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ (เช้า)	ลายมือชื่อ (บ่าย)	หมายเหตุ
๑	นายณรงค์ เกษประทุม	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง			
๒	นายธีรรัตน์ บุญมี	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง			
๓	นายกิตติ เจริญสุข	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง			
๔	นายชูชาติ เดชประยูร	เลขานุการนายก อบต.ด่านช้าง			
๕	นายจำเนียร แซ่ชื่อ	ประธานสภา อบต.ด่านช้าง			
๖	นายสุพจน์ คำพล	รองประธานสภา อบต.ด่านช้าง			
๗	นางสาวศิริกานต์ ขวัญงาม	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๒			
๘	นายศราวุธ ปัญญาชไพศาล	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๓			
๙	นายสหชาติ ทรัพย์ประเทือง	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๔			
๑๐	นายวิเชียร เอกอัน	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๕			
๑๑	นายประทีป วงษ์สุวรรณ	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๖			
๑๒	นายไพรัช กำแหงคุมพล	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๘			
๑๓	นายจำลอง จันเรือง	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๙			
๑๔	นายสวัสดิ์ ดวงจินดา	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๐			
๑๕	นางสาวกัญญา ชูเชิดธรรมกุล	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๑			
๑๖	นายสมศักดิ์ หอมสุวรรณ	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๒			
๑๗	นายพิฑูลย์ ศรีคงคา	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๓			
๑๘	นายอานนท์ ขวัญน้อย	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๔			
๑๙	นางวันเพ็ญ กาพภักดิ์	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๕			
๒๐	นางสาวกิมเลียง วงษ์สุรี	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๗			
๒๑	นายสังเวียน ปิ่นทูล	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๘			
๒๒	นายคำรณ แป้นเขียว	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๑๙			
๒๓	นายประสิทธิ์ ดอกเทียน	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๒๐			
๒๔	นางสาววิไลวรรณ ไกรทอง	สมาชิกสภา อบต.ด่านช้าง หมู่ ๒๑			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ (เช้า)	ลายมือชื่อ (บ่าย)	หมายเหตุ
๒๕	นายฉันทพัฒน์ ปิ่นแห่งเพชร	ปลัดออบต.ด่านช้าง			
๒๖	นายโอภาส นนท์แก้ว	รองปลัดออบต.ด่านช้าง			
๒๗	นางสาวกาญจนา หนูรักษ์	ผอ.กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม			
๒๘	นายปกป้อง จันทรสุวรรณ	นายช่างโยธา รักษาการแทน ผอ.กองช่าง			
๒๙	นางสาววรรณดี ละวรรณวงษ์	นักวิชาการพัสดุ รักษาการแทน ผอ.กองคลัง			
๓๐	นายปิยะพงษ์ คำพุทธ	นักพัฒนาชุมชน			
๓๑	นางสาวกาญจนทิพย์ สารถิ				
๓๒	จำสิบเอกสมประสงค์ วรรณสวัสดิ์	นักพัฒนาชุมชน			
๓๓	นางณัชชา อ่อนคำสี	เจ้าพนักงานธุรการ			
๓๔	นางกนกรัตน์ ใหญ่ยิ่ง	ครูชำนาญการ			
๓๕	นางเสริมศรี พูลสมบัติ	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้			
๓๖	นายยอดยิ่ง พานิช	พนักงานขับรถยนต์			
๓๗	นางสาวมาริษา ใจมั่น	ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน			
๓๘	นางสาวสุชาดา กองจำปา	ผู้ช่วยนิติกร			
๓๙	นางสาวอุไรรัตน์ ต้นภักดี	ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป			
๔๐	นางสาวจุรีรัตน์ แยมพิกุล	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ			
๔๑	นางสาวอภิรดี วิเชียรชู	ผู้ช่วยนักวิชาการเงินและบัญชี			
๔๒	นางสาวมยุรา สุขแสง	ผู้ช่วยนักวิชาการพัสดุ			
๔๓	นางสาวสุนันท์ทิพย์ อินทร	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ			
๔๔	นางสาวเกตศินี ทีปะลา	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี			
๔๕	นางสาวสุนิศา ธรรมจันทร์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ			
๔๖	นายอลงกรณ์ ชาวอุทัย	พนักงานขับรถยนต์			
๔๗	นางสาวภาวดี ขุนศรีรักษ์	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ)			
๔๘	นางสาวบัวรัตน์ อยู่เกตุ	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ)			
๔๙	นางสาวณัฐชามา จันท	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ			
๕๐	นางสาวภิญญาพัชญ์ พันธวงศ์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ			
๕๑	นายสำราญ พูลสมบัติ	พนักงานขับรถยนต์ขนาดกลาง			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ (เข้า)	ลายมือชื่อ (ป่วย)	หมายเหตุ
๕๒	นายกัทรพัณธ์ ภาชีเนตร	พนักงานขับเครื่องจักรกล			
๕๓	นางสาวธิดาพร ลาภผลทวีคุณ	คนงาน			
๕๔	นางสาวดวงตะวัน พิมพ์พันธ์	ผู้ดูแลเด็ก (ทั่วไป)	ดวงตะวัน	ดวงตะวัน	
๕๕	นางสาวอรพร สอนเถื่อน	คนงาน	อรพร	อรพร	
๕๖	นางสาววิภาวรรณ รุ่งสว่าง	คนงาน	วิภาวรรณ	วิภาวรรณ	
๕๗	นางสาวรัตติกมล ชุ่มทอง	คนงาน	รัตติกมล	รัตติกมล	
๕๘	นายันทศักดิ์ รุจิโรจน์ถาวรกุล	คนงาน	(ธนากร)	(ธนากร)	
๕๙	นางสาวสุภาพร ทองเอน	คนงาน	สุภาพร	สุภาพร	
๖๐	นางสาวปิยาภรณ์ แสนคำ	คนงาน	ปิยาภรณ์	ปิยาภรณ์	
๖๑	นายชัญชนะ ธรรมศร	พนักงานขับรถประจำขยะ	ชช	ชช	
๖๒	นายอนุสรณ์ บุตตา	พนักงานขับรถประจำขยะ	อนุ	อนุ	
๖๓	นางสาวฐิติกาญจน์ พรสุวิงษ์	พนักงานจ้างเหมาบริการ			
๖๔	นางณัฐษา นนท์แก้ว	พนักงานจ้างเหมาบริการ	ณัฐษา	ณัฐษา	
๖๕	นางสาววันวิสาข์ ทรัพย์ประเทือง	พนักงานจ้างเหมาบริการ	วันวิสาข์	วันวิสาข์	
๖๖	นางสาวสิริภรณ์ ศรีโพธิ์ทอง	พนักงานจ้างเหมาบริการ	สิริภรณ์	สิริภรณ์	
๖๗	นายพิชิต ปั้นเหน่งเพชร	พนักงานจ้างเหมาบริการ	พิชิต	พิชิต	
๖๘	นางวิจิตรา ทองรอด	พนักงานจ้างเหมาบริการ	วิจิตรา	วิจิตรา	
๗๐	นางสาววาริณี ขุนศรีรักษร	พนักงานจ้างเหมาบริการ	วาริณี	วาริณี	
๗๑	นางสาวจุฑามาศ โสมนัส	พนักงานจ้างเหมาบริการ	จุฑามาศ	จุฑามาศ	
๗๒	นางสาวสุนันท์ ธรรมจันทร์	พนักงานจ้างเหมาบริการ	สุนันท์	สุนันท์	
๗๓	นางสาวลินรดา แพ้มคลองหอม	พนักงานจ้างเหมาบริการ	ลินรดา	ลินรดา	
๗๔	นายสุพจน์ นันทวัน	พนักงานจ้างเหมาบริการ	สุพจน์	สุพจน์	
๗๕	นายแผน ศรีพุก	พนักงานจ้างเหมาบริการ	แผน	แผน	
๗๖	นายชลธิศ กาฬภักดิ์	พนักงานจ้างเหมาบริการ			
๗๗	นางสาววาสนา ดอกพะยอม	พนักงานจ้างเหมาบริการ			
๗๘	นางสาวพุกษา จักรพงษ์		(พุกษา)	(พุกษา)	
๗๙	นายธีรภัทร กองจัน	นายธีรภัทร กองจัน	ธีรภัทร	ธีรภัทร	
๘๐					

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
เรื่อง ประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รับฟังจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรมพ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐพ.ศ. ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน จึงประกาศประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ตามประกาศราชกิจจานุเบกษาประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่น ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้บุคคล ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างและผู้ปฏิบัติงานอื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายณรงค์ เกษประทุม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง

ประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ/

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบกับมติคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดให้มีประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประมวลจริยธรรมนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา

(๒) รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกเทศมนตรี รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกเมืองพัทยา

(๓) เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกเทศมนตรี เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา

(๔) ที่ปรึกษานายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษานายกเมืองพัทยา

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

ข้อ ๓ ผู้บริหารท้องถิ่นต้องยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปกป้อง ดูแล และยึดถือประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราช และอธิปไตยของชาติ และไม่ประพฤติดนอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของชาติ

(๒) ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และเคารพความแตกต่างของแต่ละศาสนา

(๓) จงรักภักดีและเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๔) ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๕) เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ข้อ ๔ ผู้บริหารท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรับใช้ประเทศชาติและประชาชนอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรับผิดชอบต่อ ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และปราศจากอคติ

(๒) ไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะหรือตำแหน่งของตน ไปแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

(๓) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

(๔) ไม่รวมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

(๕) ไม่ใช้หรือบิดเบือนข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๖) ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

(๗) แสดงความรับผิดชอบต่อความแก่กรณีเมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือผิดพลาด

ข้อ ๕ ผู้บริหารท้องถิ่นพึงกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นกลาง และปราศจากอคติ โดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพลแรงกดดัน หรือกระแสสังคม อันมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ยึดมั่นในกฎหมายและไม่ใช้ช่องว่างทางกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๓) คำนึงถึงระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งผู้สมควรดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

(๔) ต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

(๔) เปิดเผยหรือให้ข้อมูลข่าวสารอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และไม่บิดเบือน แก่ประชาชน

ข้อ ๖ ผู้บริหารท้องถิ่นพึงยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม และมีจิตสาธารณะ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติและต้องถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

(๒) ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

(๓) ไม่นำข้อมูลข่าวสารอันเป็นความลับของราชการ ซึ่งตนได้มาในระหว่างอยู่ในตำแหน่งไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เอกชน ทั้งในระหว่างการดำรงตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่ง

(๔) มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และอุทิศตนปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบโดยมุ่งหมายให้ทุกภาคส่วนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรม ผาสุก และสามัคคีปรองดอง

ข้อ ๗ ผู้บริหารท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ที่มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

(๒) ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) อุทิศเวลาแก่ราชการ ไม่เบียดบังเวลาราชการไปประกอบธุรกิจหรือกระทำการอื่นใด เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

(๔) เอาใจใส่ทุกข์สุขและรับฟังเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนและรีบหาทางช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและเท่าเทียมกัน

(๕) รักษาความลับของราชการ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

(๖) รักษาทรัพย์สินของราชการและใช้ทรัพย์สินของราชการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างประหยัด คำนวณ ระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น และไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๘ ผู้บริหารท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เสมอภาค เท่าเทียม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัว หรือเหตุผลของความแตกต่าง ทางเชื้อชาติ ถิ่นกำเนิด

ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย สุขภาพ หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม รวมทั้งเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๒) ปฏิบัติต่อประชาชน ผู้ร่วมงาน และผู้เกี่ยวข้องอย่างให้เกียรติ

(๓) ไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นเข้าไปก้าวล่วง หรือแทรกแซง การปฏิบัติราชการ การดำเนินงาน การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน และการดำเนินการทางวินัยหรือการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

(๔) ไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิดก้าวล่วง หรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองหรือผู้อื่น

(๕) ปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อทำธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และขั้นตอน อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๙ ผู้บริหารท้องถิ่นพึงดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาจรรยาของตนให้ดี น้อมนำพระบรมราโชวาท หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักคำสอนทางศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิต

(๒) เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี ด้วยการเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย อย่างเคร่งครัด

(๓) ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม คุณธรรม และศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัว และโดยหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อสาธารณชน

(๔) เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม รวมทั้งรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย

(๕) เคารพและไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ไม่แสดงกิริยาหรือใช้วาจา อันไม่สุภาพ อาฆาตมาดร้าย หรือใส่ร้ายหรือเลียดสีบุคคลใด

(๖) วางตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน และระมัดระวังมิให้การประกอบวิชาชีพ อาชีพ หรือการงานของตนเอง คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตน มีลักษณะเป็นการ กระหกระเหินต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน

(๗) ไม่รับของขวัญ ของกำนัล ทrophyสิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น และจะต้องดูแล ให้คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตน ปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย เว้นแต่เป็นการรับจาก การให้โดยธรรมจรรยาและการรับที่มีบัญญัติแห่งกฎหมายให้รับได้

(๘) ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำ อยู่ในภาวะ

จ่ายอมต้องยอมรับในการกระทำนั้น และไม่มาความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใด มาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

(๙) ไม่คบหาหรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติ หรือมีชื่อในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน

ข้อ ๑๐ ผู้บริหารท้องถิ่นพึงปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เหมาะสม สอดคล้องกับบริบท สภาพปัญหาและความเสี่ยงทางจริยธรรม ภูมิสังคม ความเป็นอยู่และวิถีของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงาม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ข้อ ๑๑ ให้บุคคล ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างและผู้ปฏิบัติงานอื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้ง เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ด้วย

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประมวลจริยธรรมนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
เรื่อง ประมวลจริยธรรมสมาชิกสภาท้องถิ่น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รับฟังจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ชื่อกำหนด จริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐพ.ศ. ๒๕๖๓ จึงประกาศประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ตามประกาศราชกิจจานุเบกษาประมวลจริยธรรมผู้บริหารท้องถิ่น ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้บุคคล ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างและผู้ปฏิบัติงานอื่นที่สภาท้องถิ่นแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายณรงค์ เกษประทุม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง

ประมวลจริยธรรมสมาชิกสภาท้องถิ่น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบกับมติคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดให้มีประมวลจริยธรรมสมาชิกสภาท้องถิ่นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประมวลจริยธรรมนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“สภาท้องถิ่น” หมายความว่า สภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาล สภาองค์กรบริหารส่วนตำบล สภาเมืองพัทยา และสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงสภากรุงเทพมหานคร

“สมาชิกสภาท้องถิ่น” ได้แก่ สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาเมืองพัทยา และสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

ข้อ ๓ สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปกป้อง ดูแล และยึดถือประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราชและอธิปไตยของชาติ และไม่ประพฤติตนอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของชาติ

(๒) ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และเคารพความแตกต่างของแต่ละศาสนา

- (๓) จงรักภักดีและเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์
- (๔) ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๕) เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ทุกประการ

ข้อ ๔ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรับใช้ประเทศชาติและประชาชนอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรับผิดชอบต่อ ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และปราศจากอคติ
- (๒) ไม่ใช่หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะหรือตำแหน่งของตน ไปแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม
- (๓) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ
- (๕) ไม่ใช่หรือบิดเบือนข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๖) ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

(๗) แสดงความรับผิดชอบต่อความบกพร่องเมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือผิดพลาด

ข้อ ๕ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นกลาง และปราศจากอคติ โดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล แรงกดดัน หรือกระแสสังคม อันมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๒) ยึดมั่นในกฎหมายและไม่ใช้ช่องว่างทางกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น
- (๓) คำนึงถึงระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งผู้สมควรดำรงตำแหน่งต่าง ๆ
- (๔) ต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
- (๕) เปิดเผยหรือให้ข้อมูลข่าวสารอันอยู่ในความรับผิดชอบต่อตน อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และไม่บิดเบือนแก่ประชาชน

ข้อ ๖ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม และมีจิตสาธารณะ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติและต้องถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

(๒) ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

(๓) ไม่นำข้อมูลข่าวสารอันเป็นความลับของราชการ ซึ่งตนได้มาในระหว่างอยู่ในตำแหน่งไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เอกชน ทั้งในระหว่างการดำรงตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่ง

(๔) มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และอุทิศตนปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบโดยมุ่งหมายให้ทุกภาคส่วนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรม ผาสุก และสามัคคีปรองดอง

ข้อ ๗ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน โดยอย่างน้อยต้องดำรงตนดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ที่มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

(๒) ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) อุทิศเวลาแก่ราชการ ไม่เบียดบังเวลาราชการไปประกอบธุรกิจหรือกระทำการอื่นใดเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

(๔) เอาใจใส่ทุกข์สุขและรับฟังเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนและรับหาทางช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและเท่าเทียมกัน

(๕) รักษาความลับของราชการ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

(๖) รักษาทรัพย์สินของราชการและใช้ทรัพย์สินของราชการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างประหยัด คัดค้าน ระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น และไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๘ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เสมอภาค เท่าเทียม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัว หรือเหตุผลของความแตกต่าง ทางเชื้อชาติ ถิ่นกำเนิด ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย สุขภาพ หรือสถานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม รวมทั้งเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๒) ปฏิบัติต่อประชาชน ผู้ร่วมงาน และผู้เกี่ยวข้องอย่างให้เกียรติ

(๓) ไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเข้าไปก้าวก่าย หรือแทรกแซง การปฏิบัติราชการ การดำเนินงาน การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน

และการดำเนินการทางวินัยหรือการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่

(๔) ไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิดกักกักภัย หรือแทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของตนเองหรือผู้อื่น

(๕) ปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อกับธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และขั้นตอน อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๙ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาจรรยาของตนให้ดี น้อมนำพระบรมราชโองาต หลักรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักคำสอนทางศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิต

(๒) เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี ด้วยการเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๓) ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม คุณธรรม และศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัว และโดยหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อสาธารณชน

(๔) เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม รวมทั้ง รักษาเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย

(๕) เคารพและไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ไม่แสดงกิริยาหรือใช้วาจา อันไม่สุภาพ อาฆาตมาดร้าย หรือใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด

(๖) วางตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน และระมัดระวังมิให้มีการประกอบวิชาชีพ อาชีพ หรือการงานของตนเอง คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตน มีลักษณะเป็นการ กระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน

(๗) ไม่รับของขวัญ ของกำนัล ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น และจะต้องดูแล ให้คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตนปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย เว้นแต่เป็นการรับจากการให้ โดยธรรมจรรยาและการรับที่มีบัญญัติแห่งกฎหมายให้รับได้

(๘) ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการส่วละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ ผู้ถูกระงับได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกระงับ อยู่ในภาวะ จำยอมต้องยอมรับในการกระทำนั้น และไม่นำความลี้ภัยทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใด มาเป็นเหตุหรือ มีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อื่นเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

(๙) ไม่คบหาหรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติ หรือมีชื่อในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน

ข้อ ๑๐ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงรักษาไว้และปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น และมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด โดยอย่างน้อยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และไม่กระทำการใด ๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติภูมิของประเทศชาติและสภาท้องถิ่น

(๒) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องกล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องเป็นธรรม ยึดมั่นหลักการในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติใด ๆ

(๓) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องเคารพสิทธิ เสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น ไม่แสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ มีลักษณะเป็นการดูหมิ่น หมิ่นประมาท เสียดสีหรือใส่ร้ายป้ายสีบุคคลใด หรือนำเอาเรื่องที่เป็นเท็จมาอภิปรายแสดงความเห็นในที่ประชุม หรือที่อื่นใด

(๔) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องไม่แสดงอาการข่มขู่ อาฆาตมาดร้าย หรือใช้กำลังประทุษร้ายต่อบุคคลอื่นในที่ประชุม บริเวณสภา หรือที่อื่นใด

(๕) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องอุทิศเวลาให้แก่การประชุม โดยคำนึงถึงการตรงต่อเวลาและต้องไม่ขาดการประชุมโดยไม่จำเป็น เว้นแต่ในกรณีเจ็บป่วย หรือมีเหตุสุดวิสัย

(๖) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องพิจารณาข้อบัญญัติ ญัตติ กระทู้ หรือเรื่องร้องทุกข์ที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น ประเทศชาติและประชาชนส่วนรวมโดยเร็ว

(๗) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด ตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วย

(๘) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องระมัดระวังการปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลใกล้ชิด มิให้มีการกระทำใด ๆ อันเป็นที่เสื่อมเสียแก่สภาท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๙) สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงเสนอข้อมูลต่อที่ประชุมหรือต่อสาธารณะ เมื่อพบเห็นการกระทำที่ทำให้ราชการ ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย การใช้อำนาจในทางที่ผิด และการทุจริตประพฤติดมิชอบของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๐) สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น ให้เกียรติและเคารพต่อสถานที่ และสำรวมกิริยาวาจาในที่ประชุมสภา

(๑๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้ใดทราบถึงข้อเท็จจริงที่อาจทำให้นานาชาติคุณสมบัตินหรือมีลักษณะต้องห้าม ให้สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้นั้นแจ้งประธานสภาท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๑ สมาชิกสภาท้องถิ่นพึงปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจสภาท้องถิ่น เพื่อให้การตราข้อบัญญัติท้องถิ่น การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายงบประมาณให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เหมาะสม สอดคล้องกับบริบท สภาพปัญหาและความเสี่ยงทางจริยธรรม ภูมิสังคม ความเป็นอยู่และวิถีของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงาม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ข้อ ๑๒ ให้บุคคล ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างและผู้ปฏิบัติงานอื่นที่สภาพท้องถิ่นแต่งตั้งเป็น คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ด้วย

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประมวลจริยธรรมนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง
เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รับฟังจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๑)(๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรมและกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐพ.ศ. ๒๕๖๓ จึงประกาศประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้บุคคล ข้าราชการ พนักงานจ้าง ลูกจ้างและผู้ปฏิบัติงานอื่นยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายณรงค์ เกษประทุม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๑) (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ จึงกำหนดให้มีประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติตน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ประกาศนี้

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้หมายความรวมถึงพนักงานจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร บุคลากรกรุงเทพมหานครและผู้ปฏิบัติงานอื่นในกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้หมายความรวมถึงอนุกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น แต่ไม่รวมถึงคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

ก. จริยธรรมหลัก

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีและเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมาย และตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และมีจิตสำนึกที่ดี

(๓) กล้าตัดสินใจ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นคัดค้าน หรือเสนอให้มีการลงโทษผู้ที่ทำสิ่งไม่ถูกต้อง

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการใช้ความรู้สึกรักหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะของบุคคลหรือฐานะทางเศรษฐกิจสังคม

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ ด้วยการรักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีและดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข. จริยธรรมทั่วไป

(๑) ยึดมั่นระบอบราชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

- (๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพ ไม่ให้เกิดความเสียหาย
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อย และมีธรรมาจริยธรรม
- (๔) มุ่งบริการประชาชน และแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว เสมอภาค และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
- (๕) จัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะ ต้องคำนึงถึงคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน อย่างถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน
- (๗) เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- (๘) ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม
- (๙) ต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา และไม่กระทำการเลี่ยง ประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๕ หากพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ตามกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษารายจริยธรรมตามประกาศนี้แล้ว จะต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๖ การจัดทำกระบวนการรักษาจริยธรรม แนวทางการจัดทำข้อกำหนดจริยธรรม เพิ่มเติม จากประมวลจริยธรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับบทบาทภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และแนวทางการประพฤติปฏิบัติตนตามประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหลักเกณฑ์การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๗ ให้กรรมการยึดถือปฏิบัติตามประกาศนี้ด้วย

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น รักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

พงศ์ไพยม วาบุญดี

ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

Do's & Dont's

พฤติกรรมทางจริยธรรมของข้าราชการ

Do's

ยึดมั่นใน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการ

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อย
ปราศจากอคติ และเป็นธรรมแก่ประชาชน

คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์
ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ

นำหลักธรรมตามศาสนาที่เคารพนับถือมา
ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้าราชการต้องรักษา
เคร่งครัด ประพฤติ
คุณธรรมเป็นต้นแบบ
สร้างความน่าเชื่อถือ

Don't

ด้อยค่าความเป็นไทย หรือก่อให้เกิดความ
เสื่อมเสียภาพลักษณ์ต่อประเทศชาติ

นำทรัพย์สินของทางราชการมาใช้ส่วนตัว

กระทำกิริยา วาจา ที่หยาบคาย และใส่ร้าย
ผู้อื่น ใช้ความสนิทสนมบริการพวกพ้อง

เพิกเฉยเมื่อประสบเหตุฉุกเฉิน ไม่ช่วยเหลือ
หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ลบหลู่ ดูหมิ่น นินทา ว่าร้ายหรือด้อยค่า
บุคคลอื่นที่นับถือต่างศาสนา

จริยธรรมอย่าง
ปฏิบัติตนอย่างมี
ให้ประชาชนได้เห็นและ
ในการปฏิบัติราชการ

